

[Henry Christensen.]

og et øjeblik efter fortæller han, at der er jo for øvrigt sket en betydelig fremgang i opsparingen her i landet. Det sidste er en understregning af, at det kan nytte; det er et resultat af forskellige faktorer, herunder også kapitalbindingsreglerne, men naturligvis meget andet. Der var måske ét tal, finansministeren også skulle have erindret: at også i sidste måned måtte Nationalbanken, så vidt jeg husker, købe for over 300 mill. kr. obligationer, fordi opsparingen, selv om den er vokset, stadig langt fra er stor nok, hvis dette samfund skal have løst sine bolig- og investeringsproblemer. Det var sådanne tanker, finansministeren i højere grad burde være modtagelig for.

Ordføreren for forslagsstillerne (Havnstrup Clemmensen): Finansministeren, der jo ynder at bruge stærke ord, også fra denne talerstol, talte om, at der var her tale om en urimelighed, og føjede til, at der var flere urimeligheder i vor skattelovgivning, som finansministeren gerne på samme måde ville forsøge at få luget væk.

Nu har finansministeren jo en smule indflydelse på disse områder, har jo dog ofte et flertal her i tinget bag sig, og jeg vil derfor gerne, for at vi ikke skal fortsætte denne mistænkeliggørelse af dele af skatteborgerne og dele af befolkningen i det hele taget, bede finansministeren om at oplyse: hvad er det for yderligere urimeligheder, finansministeren vil have ud af den gældende skattelovgivning? Det må vel være forslag, der endnu ikke er stillet, men måske er på overvejelsernes stadium; måtte vi ikke få at vide helt konkret, hvad er det for andre urimeligheder, finansministeren taler om?

For det andet gjorde finansministeren nogle bemærkninger om den høje rente, om disse ca. 10 pct. Mon ikke finansministeren i denne forbindelse skulle betænke, at mange af dem, der sparer op, jo netop er i den situation, at prisstigningerne, forstærket efter devalueringen, tager en væsentlig del af denne rentefordel, og derefter tager staten yderligere en del deraf i kraft af beskattningen, måske både indkomst- og formueskat. Så derfor er det i hvert fald bestemt ikke netto, det, der her er tale om.

Så gjorde finansministeren yderligere for

en sjælden gangs skyld den bemærkning, at opsparingen var steget betydeligt. Ja men det er da ganske irrelevant, i samme øjeblik opsparingen ikke er steget tilstrækkeligt i forhold til behovet. Jeg er ganske enig i de synspunkter, som venstres ordfører gjorde gældende vedrørende den betydning for beskæftigelsen for hele befolkningen, det har, at opsparingen stiger nok. Derfor vil jeg også gerne spørge finansministeren om vi ikke måtte få regeringens erkendelse af, at opsparingen ikke er steget tilstrækkeligt. Den er ikke steget tilstrækkeligt, og så afskaffer altså regeringen i den situation ordningerne uden at stille noget som helst andet i stedet for. Vi får at vide, at det tager tid, og at man åbenbart ikke er særlig langt fremme med andre overvejelser; så kunne man da i hvert fald have ladet de bestående ordninger — forbedret, således som vi har foreslået det her — fortsætte, indtil man selv havde fået nogle bedre tanker. Men jeg må have lov at konstatere også efter denne debat, at regeringen intet alternativ har til dette forslag og dets ønske om at forøge den nødvendige opsparing.

Finansministeren (Grünbaum): Hvad angår denne kapitalbindingsordnings virkning på opsparingen, er sandheden jo, at vi ikke ved noget herom, og jeg vil da gerne sige, at for den, der har brugt ordningen, og som altså har haft en indtægt, der har ligget på de steder, hvor marginals-katten er særlig høj — og vi ved jo, at i det nuværende skattesystem, som vi jo desværre ikke er kommet helt ud af endnu, skal man ikke så forfærdelig højt op i indtægten, før man har en marginals-kat på 80-90 pct. — dér er det da klart, at man kan spare i skat ved at sætte 2.500 kr. eller et andet beløb ind på en kapitalbindingskonto. Men betyder det så også, at opsparingen er øget? Det er da et stort spørgsmål. Betyder det andet, end at samtlige andre skatteydere er med til at betale? Ja, man kunne jo drage den konsekvens af det og sige, at det jo i virkeligheden er samtlige andre skatteydere, der præsterer denne opsparing, for hvad gør den pågældende selv, som har sat de 2.500 kr. ind? Ja, han får jo en skattelettelse på et måske tilsvarende beløb. Hans indtægt, den indtægt, han har